

SANA SINULLE RAKASTETUSSA KAUPUNGISSA JA SINULLE LÄHELLÄNI

Mitä kerrottavaa olisi minulla, muukalaisella
ikuisessa kaupungissa, jonka aika on pysähtynyt,
Pyhässä maassa, jossa Pyhin itse julisti elämän sanat.

Mitä voisin sanoa sinulle,
kunnianarvoisa rabbi ja suuresti oppinut,
joka auringon noustua vastaani vaellat Kirjaa kantaen?
Mitä sanoisin sinulle,
työn pieneksi painama vanha vaimo Jerusalemin torilla
ja kujien tomussa paljain varpain leikkivä lapsi,
tai sinulle, maan rajoilla ahavoitunut sotilas?

Mitä kerrottavaa minulla olisi
tässä muuttuneessa maailmassa,
jossa jokainen kehittelee omat totuutensa?

Mitä sanottavaa minulla olisi sinulle
ilman IKUISTA TOTUUTTA,
ilman aikojen alussa ollutta SANAA,
ilman maailmankaikkeudet täyttävää SANAA,
ilman ymmärryksemme ulottumattomille jäävää SANAA,
joka tuli käsinkosketeltavaksi;
IHMISEKSI JUMALA
tuli vaivaasi ja kurjuuteesi,
tämänpäiväiset lankeemuksesi antamaan anteeksi,
muuttamaan tappiosi voitoiksi
ja kuolemasi oveksi elämään.

Mitä sanottavaa olisi sinulle aikani repimä ihminen,
jos ei olisi SANAA, hiljaista tuulenheiminaa hiljaisempaa
ja kuitenkin korviisi kantautuvaa
keskellä kaikkien vastustavien voimien.
Mitä voisin sanoa ilman SANAA,
joka ei ole sidottu soperteluuni,
SANAA, joka heikkoudessamme vaikuttaa
koko maailman voittavan voiman.

Niin, mitä sanottavaa minulla olisi sinulle
Sisareni ja Veljeni,
jos en olisi saanut SANAA,
JEESUS, MESSIAS, VAPAHTAJAMME.

